

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

Libellvs Evsebii Nicomediensis, & Theognii Nicaeni.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

de mysterio, vel vnitate Trinitatis, chrisimatis vos secundum dicta, & doctrinam euangelicam, sanctam accepisse gratiam: de quo examinationis probò vera fuisse, & esse mansura, quæ in vestrum nostrumque manauere mysterium, meum chirographum & discipulorum meorum offero in vestro sancto Concilio, quidquid constituistis, vna parem dare consensum. Atque in gremio vestre Synodi parua propter disciplinam ecclesiæ alligabo præcepta: propter Victorinum, qui arbitrio suo, quidquid vellet, affirmabat, & cyclos Paschæ pronuntiabat fallaces, & cum episcopis totius vrbs Italiae examinatum, vniuersitas vestri sancti Concilii dignetur accipere veritatem. Et alia manu: Oret pro nobis beatitudo vestri sancti Concilii trecentorum decem & octo, vt caritatis, quæ vobis data est, Domini nostri Iesu Christi seruetur augmentum. Data quinto Kalendas Nouembris, accepta quarto Idus Februarii, Constantino septies, & Constantio Casare quarto consulibus.

LIBELLVS EVSEBII

Nicomediensis, & Theognii
Nican.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΥΣΕΒΙΟΥ

Ἐπισκόπου Νικομηδείας, καὶ
Θεογνίου Νικαίας.Ex Soer.
lib. 2. c. 14.

TAMETSI cum antea a vestra sanctitate essemus condemnati, nostrum fuisset, ea quæ erant a vobis sancte & religiose iudicata, tacite & cum silentio tulisse: tamen quoniam absurdum est, silentio nostro contra nos locum dare calumniatoribus quasi conuicti; idcirco vobis significauimus nos fidei decisioni consensisse, atque vi & notione verbi, Consubstantialis, diligenter ponderata, paci nos totos addixisse, atque nullam hæresim secutos esse; sed tum, quo ecclesiarum securitati proinde consuleretur, ea quæ in nostram cogitationem venerant, suggestisse; tum quo illos, qui nostro consilio & sententiæ acquiescere deberent, certa persuasione confirmaremus, fidei illi

ΗΔΗ μὲν οὐδὲν καταψηφισθέντες * παρορσίως παρέχοντες τῆς βλαβείας ἡμῶν, ἐν ἰσυχίᾳ φέρειν τὰ κερμιδιὰ τῶν ἀγίας ἡμῶν Ἐπικρίσεως ὁφείλομεν. ἀλλ' ἐπεὶ δὴ ἀποπνικθὲν ἑαυτῶν δοῦναι ἦν συκοφαντῆν τὴν ἀπόδειξιν τῆς σωπῆς, τοῦτου ἕνεκα ἀναφέρομεν, ὡς ἡμεῖς καὶ τῆς πίστεως συνδράμομεν, καὶ τὴν ἐννοίαν ἐξετάσαντες ὅτι τῶ ὁμοουσίῳ, ὅλοι ἐγινόμεθα τῆς εἰρήνης, ὁ μὲν δαμοὶ τῆς ἀρέσας ἐξακολουθήσαντες. Ἐπομνήσαντες ὅτι ἀσφαλείᾳ ἦν ἐκκλησιῶν, ὅσα ἔστιν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν, καὶ πληροφορήσαντες τὸν δι' ἡμῶν παρὰ τὴν ὁφείλοντας, ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν τῆς πίστεως τῶν δὲ

ANNO
CHRISTI
325.

δὲ ἀναθεματισμῶ οὐχ ὑπεγρά-
 ψαμέν, οὐχ ὡς τῆς πίστεως κατη-
 γροῦντες, ἀλλ' ὡς ἀπιστοῦντες ποι-
 οῦτον ἐστὶν. **¶** κατηγόρηθέντα, ὅτι τῆν
 ἰδίαν πρὸς ἡμᾶς παρ' αὐτῶν διὰ τε
 ἑπιστολῶν, καὶ τῆν εἰς πρῶτον
 διαλέξεων, πεπληροφορημένοι μὴ
 τοιοῦτον εἶναι. εἰ δὲ ἐπειδὴ ἡ ἀγία ὑ-
 μῶν σύνοδος, ἐκ ἀπεινόντες, ἀλλ-
 λά συνπρόδρομοι τοῖς ἁγίοις ὑμῶν κε-
 κριμένοι, καὶ διὰ τούτου τῆς γράμ-
 ματος πληροφόροισιν πᾶσι συγκα-
 τάξασιν, οὐ πῶν ἄλλοιαν βαρέως
 φέροντες, ἀλλὰ πῶν ἰσόνοιοι τῆς
 αἰρέσεως ἁποδοῦντο. εἰ γὰρ κατα-
 ξιώσαστε νῦν γοῦν εἰς πρῶτον ἐ-
 πιναλαβεῖν ἡμᾶς, ἔχετε ἐν πᾶσι
 συμψήφοις ἀκολουθοῦντας τοῖς
 ἁγίοις ὑμῶν κεραιμένοι. ὅποτε αὐ-
 τῶν **¶** ἑπὶ τούτοις ἐναγόμενοι
 ἔδοξε τῆ ὑμῶν διλαβεία φιλαν-
 θεροῦσασαι, καὶ διακαλέσα-
 σαι. ἀποπὼν δὲ τῆ δικοῦτος εἶναι
 ἰσολογισμῶν, ἀνακεκρημένου καὶ ἀ-
 πολογομαχῶν ἐφ' οἷς διεβάλλετο,
 ἡμᾶς σιωπᾶν καὶ ἑαυτῶν διδόντας
¶ ἔλεγχον. κατὰ ξιώσαστε γοῦν,
 ὡς ἀρμόζει τῆ φιλοχρίστου ὑμῶν δι-
 λαβεία, καὶ **¶** το Φιλιέστων βα-
 σιλέα ἱσομνησαι, καὶ τὰς δεήσεις
 ἡμῶν ἐχρησασαι, καὶ **¶** βου-
 λῶσασαι τὰ ὑμῶν ἀρμόζοντα ἐφ'
 ἡμῶν.

subscripsisse: anathemati autem
 Ario a Concilio denunciato, nos
 ob eam causam non subscripsisse,
 non quod fidem illā inculcaremus,
 sed quod minime crederemus,
 cum qui erat accusatus, homi-
 nem eius generis fuisse: præsertim
 cum ex illis, quæ priuatim ad nos
 ab eo tum per epistolas relata er-
 rant, tum per eius sermonem co-
 ram habitum declarata, pro cer-
 to essemus persuasi, ipsum longe
 alium esse. Quod si sanctum ve-
 strum Concilium sibi de illo per-
 suasit; ea quæ vestro iudicio de-
 creta sunt, non contradicendo
 impugnare, sed consentientibus
 animis confirmare decreuimus,
 & hoc libello consensum illum
 roboramus; nō huc inducti, quod
 exilium grauiter & iniquo animo
 ferimus, sed quod libenter cupi-
 mus hæresis vitare suspicionem.
 Nam si nos iam in vestrum con-
 spectū venire permiseritis, com-
 perietis nos vestris decretis om-
 nino suffragaturos. Et quoniam
 vestræ reuerentiæ visum est, il-
 lum qui rerum istarum reus agi-
 tur, humanitus excipere, & ad
 vos accerere: est plane a ratione
 alienum, vt cum is, qui crimine
 tenetur implicatus, accersitus sit,
 illisque quæ ipsi obiiciuntur, re-
 sponderit; nos reticendo, nosmet-
 ipsos culpæ conuincere videa-
 mur. Ne grauemini igitur (sicut
 vestram benignam decet reue-
 rentiam) Dei amantissimum im-

peratorem de his commonefacere, nostra postulata illi exponere,
 & mature ea quæ sunt prudentiæ vestræ consentanea, de nobis sta-
 tuere.

Στοιχ. βλ.
ἀ. ο. π. β.
* ὡ. σθ
κρίσις